

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ

Τῶ ΧΡΙΣΤῶ

Kolęda 2008/2009 ■ wydanie specjalne „Gościa Opolskiego”

TYGODNIK KATOLICKI

ISSN 0137-7604

GOŚĆ

NA KOLĘDĘ

Ikona z kaplicy szpitala ginekologiczno-położniczego w Opolu. Dzieło opolskich i gliwickich kleryków

Wielka Święta Rodzina

TRYPTYK Z OLESNA
„WIELKA ŚWIĘTA RODZINA” 1517 R.,
 pracownia mistrza Jana

Przez pięć wieków cieszył oczy pielgrzymów odwiedzających św. Annę w oleskim kościele.

Późnogotycki tryptyk „Wielka Święta Rodzina”, wykonany w 1517 roku w krakowskiej pracowni mistrza Jana, ucznia Wita Stwosza, umieszczony został w 1518 roku w głównym ołtarzu pielgrzymkowego kościoła św. Anny w Oleśnie. Wszystko, co na nim zostało przedstawione, dotyczy narodzin Jezusa: scena „Nawiedzenia”, „Zwiastowania”, „Pokłonu Trzech Króli”, „Adoracji Dzieciątka

Jezus”. W centrum tryptyku Świętą Rodzinę ze św. Anną, matką Maryi i babką Jezusa, w otoczeniu licznych świętych błogosławi Bóg Ojciec.

W nocy z 19 na 20 sierpnia 1994 roku tryptyk zniknął z kościoła. Mimo natychmiastowych poszukiwań i wyznaczenia przez oleśnian wysokiej nagrody za odnalezienie ich największego skarbu, a także licznych śladów prowadzących do złodziei, zabytku nie odzyskano. Dopiero w 2003 roku, dzięki krakowskiej policji, udało się odzyskać dwie figury, brutalnie odcięte od 32 postaci cennego i pewnie już na zawsze straconego zabytku oleśnian.

Teresa Sienkiewicz-Miś

Bądźcie Bogiem silni

NIE BÓJCIE SIĘ!

OTO ZWIASTUJĘ WAM RADOŚĆ WIELKĄ,
DZIŚ W MIEŚCIE DAWIDA NARODZIŁ SIĘ WAM
ZBAWICIEL, KTÓRYM JEST MESJASZ, PAN

(ŁK 2,10-11).

Z wielką radością wsłuchujemy się co roku w słowa anioła, które wprowadzają nas w szczególną atmosferę świąt Bożego Narodzenia i przypominają o wielkiej miłości Boga do nas, ludzi. Przeżywając radość Bożego Narodzenia, zwłaszcza podczas Pasterki odprawianej w naszej opolskiej katedrze, obejmuję zawsze modlitwą wszystkich tak bardzo drogich mojemu sercu Diecezjan, prosząc nowo narodzonego Zbawiciela, aby nas obdarzył swoim błogosławieństwem i pokojem.

W okresie Bożego Narodzenia, a szczególnie w dniu odwiedzin duszpasterskich kapłana w Waszym domu, pragnę i ja zawitać do Waszej Rodziny dzięki specjalnemu wydaniu „Gościa na kolędę”. Chciałbym razem z Wami dziękować Jezusowi, że „dla nas, ludzi,

i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba; (...) za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem”. W pasterskiej trosce o powierzony mi Lud Boży bardzo pragnę, aby ta obecność Boga wśród nas była również odczuwalna przez każdego człowieka dobrej woli. Niech słowa Pisma Świętego o Bogu, który tak „umiłował świat, że dał swojego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”, napełniają Waszą Rodzinę prawdziwie chrześcijańskim optymizmem. Święty Paweł Apostoł, którego rok obecnie przeżywamy, miłość Boga do nas, ludzi, i motyw przyjścia Jezusa na ziemię ujął w słowach: „Znacie przecież łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, który będąc bogaty, dla was stał się ubogim, aby was ubóstwem swoim ubogacił” (2 Kor 8,9). Życzę Wam, aby Nowonarodzony przyniósł Waszej Rodzinie obfite dary radości i pokoju, jak najwięcej wzajemnego zrozumienia i troski o wspólne dobro, a także ufność, że Bóg jest z nami we wszystkich radosnych i trudnych sprawach, które niesie codzienne życie. Niech Wasza Rodzina będzie Bogiem silna, zaś pomocą w umacnianiu więzi z Bogiem niech będzie częsta modlitwa, uczestnictwo w niedzielnej Mszy św. i korzystanie z dobrodziejstwa sakramentów św. W wolnych chwilach sięgajcie po Pismo Święte i napełniajcie się mądrością zawartego w nim Objawionego Słowa Bożego, które w Jezusie Chrystusie dla nas stało się ciałem. Zaprosicie do siebie nowo narodzonego Chrystusa. Niech Wam towarzyszy na drogach życia i usuwa z nich przeszkody w dążeniu do dobra. Życzę Wam w Nowym Roku spełnienia wszystkich godziwych pragnień i z serca błogosławie

Wasz biskup

Świętość jest dla lu

Z listu księdza do młodego człowieka, który **miał pytające spojrzenie, ale nie doszło do rozmowy...**

tekst

KS. KRZYSZTOF TREMBECKI

Dawno, dawno temu... Przepraszam, przecieć Wy, Młodzi, nie lubicie, gdy nie traktuje się Was poważnie. No to... do rzeczy. Miał na imię Stanisław. Razem z rodzonym bratem Pawłem wyjechał do Wiednia. Nie do pracy, ale do szkoły. I to najlepszej. *Nie mając nadziei na urzeczywistnienie tutaj swoich zamiarów, wyruszył przed paroma dniami w niewiadomym kierunku, pragnąc zapewne uczynić to gdzie indziej.* Tak czytamy w urzędowym sprawozdaniu rocznym o stanie kolegium w Wiedniu. O jakie zamiary chodziło? Dlaczego gdzie indziej? Przecież Staszek miał „powalającą” opinię! Czytamy, że był... *młody wiekiem, ale dojrzały roztropnością, niewielki wzrostem, lecz wielki duchem...*

Nie dlatego uciekł ze szkoły, że nie chciało mu się uczyć. *...Nie tylko dorównywał innym w nauce, ale i prześcigał tych, którzy do niedawna go przewyższali.* On chciał więcej: dotknąć szczytów. Najpierw wyruszył w Alpy. Nie tylko po to, by chodźć po górach, ale by... zmylić pościg! Jego ojciec miał bowiem inne plany. To, co dla Stanisława było szczytem marzeń, dla ojca było szczytem głupoty.

Ale zanim dotarł przez Alpy do Rzymu, zapukał do drzwi klasztoru jezuitów w Dylindze w Bawarii. Nie chodziło tylko o nocleg.

Raczej o życie; na pewno o szczęście. *Do wyższych rzeczy jestem stworzony* – powtarzał sobie w sercu. A więc to tak! Rozpieszczony synalek bogatych rodziców! Dla Stanisława *pieniądze jednak to nie wszystko, choć na nich twardo stoi świat...* Ojciec miał pieniądze, a Staszek powołanie.

Jak kończy się ta historia? Przede wszystkim zaskakująco szybko. Mając osiemnaście lat, Stanisław Kostka umiera na malarię jako nowicjusz Towarzystwa Jezusowego (jezuitów) w Rzymie. Życie zmarnowane czy spełnione?

Może o nim słyszałeś. Może to do Ciebie nie trafia. Ale dopóki masz odwagę szukać odpowiedzi na pytanie: jak żyć, by sobie i drugim życia nie zmarnować – nie wszystko jeszcze stracone. Liczy się też, kogo pytasz. Stanisław, dotarłszy do Bawarii, spotkał Piotra Kanizygo – świętego (to naprawdę ważne!).

Inni tylko znajdowali powody, by chłopaka odsyłać z niczym. Dopiero

**Młodzież
naszą
nadzieję**

dzi

św. Piotr znalazł czas, by rozpoznać w nim powołanego. Wkrótce potem posłał go do Rzymu, do generała zakonu, Franciszka Borgiasza – też świętego (czyżby przypadek?!). Ten bez wahania przyjął go do nowicjatu. Że co? Że nie spotykasz w swoim życiu świętych, a jedynie świętoszków? Wybac, ale świętego nie trzeba szukać – wystarczy nim zostać, żeby inni mogli przez Ciebie spotkać Boga, zobaczyć Go, wręcz dotknąć... Doskonałość? To jeszcze nie wszystko, bo świętość to nie perfekcjonizm. Bezgrzeszność? Tylko święty wie i nie lekceważy tego, czym jest grzech. Pamięta również, że sam jest grzesznikiem. Grzech nie jest jedyną przeszkodą na drodze do świętości. Bywają nie mniej uciążliwe. Chore ambicje, kompleksy, czyli zafałszowany obraz samego siebie, w którym $1 \times 1 =$ „mniej niż zero”. Co jeszcze? Na pewno tych „ale...” jest więcej niż siedem grzechów głównych.

HENRYK PRZONDZIONO

Św. Stanisław Kostka zmarł 440 lat temu (1568 r.). Dawno? Twierdzenia Pitagorasa i parę innych prawd (o dinozaurach nie wspomnę) ma znacznie dłuższą historię. Nie obrażajmy się na fakty, ale spróbujmy je mądrze odczytać i zrozumieć.

Św. Teresa z Avila wyznała: *Gdy byłam młoda, mówiono mi, że jestem piękna. Uwierzyłam. Gdy dorastałem, mówiono, że jestem inteligentna. Też uwierzyłam. Teraz mi mówią, że jestem święta, lecz tym razem nie dam się już nabrać.* Ty też nie daj się nabrać, że świętość jest tylko pobożnym rączek składaniem. I że nie jest dla Ciebie. Nie zapomnij przysłowia: „Człowiek planuje, Pan Bóg się uśmiecha”. Jeśli znajdziesz w tym uśmiechu Boga życiowe powołanie, a nie kaprys Wszechmogącego, to jesteś Ktoś. Życzę Ci tego. Modlę się za Ciebie. ■

U nich znajdziesz wiele wartościowych propozycji:

Diecezjalny duszpasterz młodzieży

ks. Piotr Burczyk
www.mlodziez.opole.pl

Szkoła Nowej Ewangelizacji

Racibórz: ks. Adam Rogalski
tel. 602488807

Ruch Lednicki

ks. Łukasz Kniec
tel. 505 804 634

Szensztackie Dzieła Rodzin

Winów: s. Eleonora Dzimiera
tel. 077 474 83 81

Droga Neokatechumenalna

Zygmunt Wiśniewski
ul. Jana z Bytowa 3a m 802
45-265 Opole

Domowy Kościół

ks. Norbert Panusz, tel. 606185441

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży

Jełowa: ks. Helmut Piechota,
tel. 077 421 10 34

Katolicka Odnowa w Duchu Świętym

ks. Eugeniusz Ploch, tel. 606233718

Ruch Światło-Życie

ks. Grzegorz Rencz, tel. 600809708

Nie dająca spokoju

Rektor opolskiego seminarium pisze o tym, jak różnymi sposobami dociera do ludzi **świadomość powołania kapłańskiego.**

tekst

KS. JOACHIM WALOSZEK

rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Opolu

Dlaczego akurat ty chcesz zostać księdzem? „Skąd wiesz, że to dla ciebie, że «masz powołanie», że będziesz szczęśliwy jako ksiądz... bez żony, bez dzieci...?”. Odpowiedzią na takie i podobne pytania (niełatwe) każę trudzić się co roku kandydatom zgłaszającym się do

seminarium na tzw. rozmowę kwalifikacyjną z rektorem. I co roku na nowo czekam na te rozmowy, jak się czeka na jakąś piękną przygodę, niespodziankę. Bo rzeczywiście Pan Bóg od kilkunastu lat zaskakuje mnie swoją Boską „pomysłowością” w zapraszaniu, przyznaganiu albo wręcz zaciąganiu „na siłę” robotników do pracy w swojej winnicy. Owszem, pozostaje jakąś stałą normą – wszystko to, co można by nazwać przesłanką dla powołania, urodzajną glebą dla zasiewu ziarna: pobożna atmosfera i obyczajność katolickiej rodziny, żywa wspólnota parafialna, przykład dobrego duszpasterza, modlitwa, sakramenty, zaangażowanie w grupie ministranckiej albo w jakiejś wspólnocie przy parafii, w ruchu kościelnym, oazowym, pielgrzymkowym itp.... A jednak nieomal z każdej opowieści o powołaniu wyłania się jakaś niepowtarzalna, zagadkowa, wymykająca się ustalonym regułom historia Bożej łaski wybrania, daru i tajemnicy.

Przekonuję się więc co roku od nowa, że Bóg naprawdę potrafi pisać prosto również na krzywych ścieżkach ludzkiego losu i nie ustaje w staraniach, aby nie brakowało robotników na „Jego żniwie”. Ileż razy słyszałem już z ust aspiranta do seminarium: „Księżu, uciekałem przed myślą, że mógłbym być księdzem, bałem się, że to nie dla mnie, robiłem różne wykręty, żeby zapomnieć, skończyłem studia, pracowałem, nieźle zarabiałem, udało mi się nawet rozkochać w sobie dziewczynę. Nic z tego. Zawsze doganiała mnie na powrót nie dająca spokoju myśl, że Pan Bóg spodziewa się ode mnie czegoś innego, czegoś więcej, większej miłości. Wiem, że muszę spróbować”. Zdarzają się (choć to ciągle sytuacje raczej wyjątkowe) kandydaci po trzydziestce, z dyplomem inżynierskim, z kilkuletnim

**Na wiosnę
Klerycy
zapraszają
do seminarium
swoich
młodszych
kolegów**

KS. ZBIGNIEW ZALEWSKI

myśl

stażem pracy. Chcą zostawić to wszystko dla Chrystusa. Niedawno zgłosił się do mnie na rozmowę ktoś, kto po kilku latach pobytu za granicą, gdzie miał atrakcyjną pracę, postanowił wrócić do kraju tylko dlatego, żeby wstąpić do seminarium. Przypominam sobie również kandydata, któremu mama zniszczyła świadectwo maturalne, żeby tylko uniemożliwić mu wstąpienie do seminarium. Przyszedł mimo wszystko. Został księdzem.

Niestety, w tym roku mniej miałem takich rozmów. Dosyć wyraźnie zmalała liczba kandydatów do naszego seminarium, podobnie zresztą jak prawie w całej Polsce. Czyżby kryzys powo-

W dniu otwartych drzwi w seminarium zawsze jest smaczna grochówka

wołań? Nie, to nie wina braku powołań. Pan Jezus również dzisiaj nie skąpi młodym ludziom łaski powołania do kapłaństwa, do życia zakonnego, do posługi misyjnej. Ale z różnych powodów głos Jego wezwania coraz głośnie-

zagłusza jakaś charakterystyczna dla współczesnej mentalności nuta rozterki, niepewności, wątpliwości, nieśmiałości. Zresztą dotyczy to również powołania do życia małżeńskiego. Miłość do Chrystusa i w konsekwencji również do drugiego człowieka „paraliżowana” jest jakąś chorobliwą obawą przed podjęciem definitywnej, wiążącej na całe życie decyzji, bez której jednak nie ma prawdziwego szczęścia miłości. Miłość, która nie chce być na zawsze, nie jest prawdziwą miłością. Nie da się bez końca chować przed Bożym wezwaniem, chyba że w krainie smutku. „Nie lękajmy się żyć dla miłości”.

Wyższe Seminarium Duchowne w Opolu

ul. Drzymały 1
skr. poczt 246
45-342 Opole
wsd@wsd.opole.pl
telefony:
(0 77) 44 24 001 – centrala
(0 77) 44 24 003 – rektorat
(0 77) 44 24 002 – faks
strona internetowa: www.wsd.opole.pl

MARCIN PAS

Sanktuaria opolsk

Od 1994 roku po odbudowaniu zamku w Kamieniu Śląskim, w miejscu narodzin św. Jacka, utworzone zostało sanktuarium św. Jacka, patrona metropolii górnośląskiej, oraz powołano Centrum Kultury i Nauki Wydziału Teologicznego UO. Główna uroczystość odpustowa w sierpniu

JERZY STEMPLEWSKI

W kaplicy Trójcy Świętej kościoła św. Jakuba w Nysie znajdują się relikwie bł. Marii Luizy Merkert, która została wyniesiona do chwały ołtarzy 30 września 2007 roku. Odtąd pielgrzymują do niej wierni z kraju i zagranicy

S. MARGARITA CEBULA

Sanktuarium Matki Bożej w Raciborzu uważane jest za najstarsze sanktuarium Maryjne na Śląsku, do którego pielgrzymowano już w XV wieku. Obecny kościół barokowy pochodzi z 1727 roku, znajduje się w nim łaskami słynący wizerunek Matki Bożej z przełomu XV i XVI w.

ANDRZEJ ZŁOCZOWSKI

iej diecezji

KRZYSZTOF ŚWIDERSKI

JERZY STEMPLEWSKI

W XV wieku na szczycie Góry Świętej Anny zbudowano klasztor i kościół św. Anny, który w roku 1980 otrzymał godność bazyliki mniejszej. Od 500 lat do sanktuarium pielgrzymują wierni indywidualnie i grupowo, uczestnicząc w odpustach, uroczystościach religijnych i modlą się w Kalwarii, która w roku 2009 obchodzić będzie 300-lecie.

Z PRAWYJ: Od ponad 300 lat w opolskiej katedrze odbiera cześć Matka Boska Opolska. Słynący łaskami obraz ukoronował 21 czerwca 1983 roku Jan Paweł II

W 1996 roku kościół franciszkański w Prudniku Lesie podniesiony został do godności sanktuarium św. Józefa Robotnika. Wcześniej, w październiku 1954 roku, w klasztorze osadzono księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego, gdzie więziony był do października 1955 roku

ANDRZEJ KERNER

Duszpasterstwo rodzin

Małżeństwo i rodzina są przedmiotem szczególnej troski Kościoła, realizuje się ona w różnych inicjatywach naszej diecezji.

Przygotowaniu do zawarcia małżeństwa służą **KURSY PRZEDMAŁŻEŃSKIE** i spotkania w poradniach rodzinnych w parafiach i dekanatach. Na temat terminów i miejsc spotkań informacji udzielają duszpasterze w parafiach.

Miłość małżeńska wymaga ciągłej troski, małżonkowie pragnący ją pogłębić mogą skorzystać z **WEEKENDOWYCH REKOLEKCYI DLA MAŁŻEŃSTW**, prowadzonych w formie dialogu. Zgłoszenia: 077 402 66 28 (Teresa i Tomasz Jurosowie), 077 406 92 05 (ks. Ryszard Kinder).

KATOLICKI OŚRODEK ADOPCYJNO-OPIEKUŃCZY W OPOLU (UL. KARD. KOMINKA 1, TEL. 077 4411500) nieustannie poszukuje rodziców, którzy gotowi są przyjmując opuszczone dziecko do własnego domu i stworzyć dla niego rodzinę adopcyjną lub zastępczą. Szczegółowe informacje pod nr tel. 077 441 15 00 i na stronach: www.adopcja.dfoz.pl i www.rodzinzazastepcza.dfoz.pl

W życiu małżeńskim i rodzinnym pojawiają się czasem trudności i problemy. W ich rozwiązaniu pomaga **DIECEZJALNA PORADNIA ŻYCIA RODZINNEGO**, mieszcząca się w Opolu przy placu Mickiewicza 1.

Szczegółowe informacje dostępne są pod numerem telefonu 077 44 25 000 oraz na stronie: www.dfoz.pl

Jeżeli samotność, przemęczenie czy przepracowanie skłoniło Cię lub Twoich bliskich do szukania pociechy w alkoholu czy narkotykach, skorzystaj z pomocy **DIECEZJALNEGO DUSZPASTERSTWA TRZEŻWOŚCI**, działającego przy Diecezjalnej Poradni Życia Rodzinnego (poniedziałki, w godz. 16.00–20.00) albo **WOJEWÓDZKIEGO OŚRODKA TERAPII UZALEŻNIENIA OD ALKOHOLU I WSPÓLUZALEŻNIENIA** (Opole, ul. Głogowska 25 B, tel. 077 455 25 35). Więcej na stronie: www.duszpasterstwo.trzezwosci.opole.opoka.org.pl

Pomocy samotnym matkom, które mimo trudności zdecydowały się urodzić i wychować dziecko, w naszej diecezji udziela **Dom Matki i Dziecka** w Opolu-Grudziecach, przy ul. Masłowskiego 1, tel. 077 454 07 60, 442 04 22. ■

**Wizyta
św. Mikołaja
w Domu Matki
i Dziecka
w Opolu**

Małżeństwa niesakramentalne

**Małżonkowie
żyjący w związkach
niesakramentalnych nie są
wyłączeni z Kościoła.**

Kościół ma obowiązek doprowadzić wszystkich ludzi, a zwłaszcza ochrzczonych, do zbawienia, dlatego nie może pozostawić swemu losowi tych, którzy, już połączeni sakramentalną więzią małżeńską, próbowali zawrzeć nowe małżeństwo. Określając status prawny małżeństw niesakramentalnych w Kościele, należy pamiętać, że nie można w sposób jednakowy odnosić się do wszystkich osób rozwiedzionych, bo są małżonkowie niesakramentalni, którzy usiłowali ocalić pierwsze małżeństwo, a mimo to zostali porzuceni; inni zawarli nowy związek cywilny ze względu na wychowanie dzieci; jeszcze inni z własnej, ciężkiej winy zniszczyli ważne kanonicznie małżeństwo; są i tacy małżonkowie, którzy w sumieniu subiektywnie są przekonani, że ich małżeństwo nieodwracalnie zniszczone nigdy nie było ważne.

Dlatego Jan Paweł II wzywał gorąco pastery i całą wspólnotę wiernych do okazywania pomocy rozwiedzionym, do podejmowania z troskliwą miłością starań o to, by nie czuli się oni odłączeni od Kościoła, skoro jako ochrzczeni mogą i powinni uczestniczyć w jego życiu przez słuchanie słowa Bożego, uczęszczanie na Mszę św., trwanie na modlitwie, pomnażanie dzieł miłości; podejmowanie inicjatyw na rzecz sprawiedliwości, wychowywanie dzieci

w wierze katolickiej, pielęgnowanie ducha i czynów

pokutnych. Wszyscy wierni powinni modlić się za nich

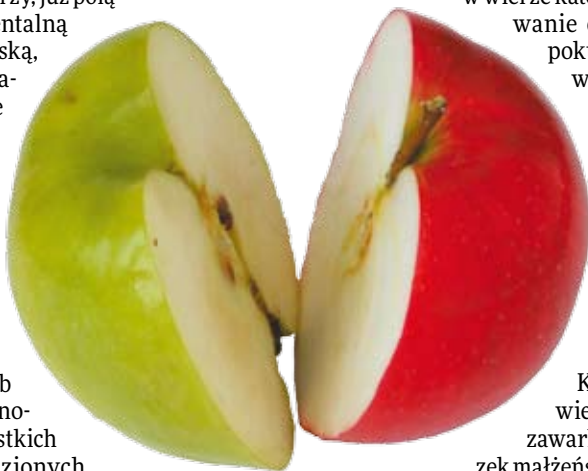
i podtrzymywać ich w wierze i nadziei.

Jednocześnie Jan Paweł II potwierdził praktykę Kościoła niedopuszczania do Komunii św. rozwiedzionych, którzy

zawarli ponowny związek małżeński: „Nie mogą być

dopuszczani do Komunii św. od chwili, gdy ich stan i sposób życia obiektywnie zaprzeczają tej więzi miłości między Chrystusem i Kościołem, którą wyraża i urzeczywistnia Eucharystia”.

Od kilku lat dla osób pozostających w związkach cywilnych zawartych po rozwodzie prowadzone są specjalne rekolekcje w Laskach koło Warszawy, zgłoszenia przyjmują Irminda i Krzysztof Antoszkiewiczowie, tel. (022) 815 30 97. **Ks. Jerzy Dzierżanowski**

JERZY STAMPELWSKI

Sanatorium „Sebastianum Silesiacum” w Kamieniu Śląskim dysponuje bogatą ofertą dla kuracjuszy

ARCHIWUM GN

Ośrodek „Skowronek” w Głuchołazach odwiedzają kuracjusze i młodzi koloniści

Z diecezjalnego informatora

Diecezjalne domy formacyjne

RACIBÓRZ-MIEDONIA: 44-411 Rudnik, ul. Ratajskiego 8, tel. 032 4251386;
 NYSA: 48-300 Nysa, ul. E. Gierczak 2, tel. 077 4332987 w. 310; KLUCZBORK: 46-203 Kluczbork, ul. Jana Pawła II 7, tel. 077 418 28 50; JEŁOWA: 46-025 Jełowa, ul. Wolności 20, tel. 077 4211034;

OŚRODEK „SKOWRONEK”

W GŁUCHOŁAZACH

48-340 Głuchołazy, ul. Gen. Andersa 74 i 76, tel. 077 4391332, www.caritas.gluchołazy.pl

Ośrodek „Sebastianum Silesiacum” w Kamieniu Śląskim

47-325 Kamień Śląski, ul. Parkowa 1 B, tel. 077 4671104,

www.sanatorium.kamienslaski.pl

Sanktuarium św. Jacka

46-075 Kamień Śląski, ul. Parkowa 1, tel. 077 4671120, www.kamien.biz

Duszpasterstwa Akademickie „Resurrexit”

ul. Drzymały 1 a, 45-342 Opole, kościół seminaryjno-akademicki pw. św. Jadwigi, www.resurrexit.prv.pl

„Xaverianum” – Jezuicki Ośrodek Formacji i Kultury

45-055 Opole, ul. Ojca Józefa Czaplaka 1a, tel. 077 4548480

Franciszkańskie Duszpasterstwo Akademickie „Fraternia”

48-300 Nysa, Al. Wojska Polskiego 31, tel. 077 433 36 26, wew. 12, o. Faustyn Zatoka OFM

Muzeum Diecezjalne

45-032 Opole, ul. kard. B. Kominka 1a, tel. 077 4566015

Wydział Teologiczny

Uniwersytetu Opolskiego

45-342 Opole, ul. Drzymały 1a. Dziekanat: tel. 077 4537255, www.wt.uni.opole.pl

Przywydziałowe

Studium Muzyki Kościelnej

45-032 Opole, ul. kard. B. Kominka 1, tel. 077 44 11 509, www.diecezja.opole.pl/SMK

Diecezjalne Gimnazjum i Liceum

Humanistyczne w Nysie

48-300 Nysa, ul. św. Piotra 1a, tel. 077 435 22 47, www.katolik.nysa.pl

Radio Plus Opole

45-011 Opole, ul. Koraszewskiego 7-9, tel. 077 4566777, www.plus.opole.pl

Wydawnictwo i Drukarnia

Świętego Krzyża

45-007 Opole, ul. Katedralna 4, tel. 077 4539493, www.wydawnictwo.opole.pl

Diecezjalne Centrum Informatyczne

www.dci.com.pl

Diecezjalna strona internetowa:

www.diecezja.opole.pl

Warto tam być...

Góra Świętej Anny:

- Pielgrzymka strażaków **10 maja**
 Pielgrzymka rowerzystów **16 maja**
 Pielgrzymka mniejszości narodowych **7 czerwca**
 Pielgrzymka chorych i dzieci specjalnej troski **18 czerwca**
 Pielgrzymka ministrantów **22–23 czerwca**
 Pielgrzymka mężczyzn i młodzieńców **27–28 czerwca**
 Święto młodzieży **20–25 lipca**
 Odpust św. Anny **25–26 lipca**
 Pielgrzymka motocyklistów **2 sierpnia**
 Uroczystość Wniebowzięcia NMP (obchody kalwaryjskie) **4–16 sierpnia**
 Uroczystość Aniołów Stróżów (obchody kalwaryjskie) **28–30 sierpnia**
 Dzień Modlitw Chórów Kościelnych **5–6 września**
 Uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego (obchody kalwaryjskie) **10–13 września**
 Dożynki Diecezjalne **20 września**
 Pielgrzymka hodowców gołębi pocztowych i orkiestr kalwaryjskich **4 października**
 Pielgrzymka Dzieci Maryi **9–11 października**

Kamień Śląski:

- Odpust bł. Czesława **20 lipca**
 Odpust św. Jacka **15–16 sierpnia**
 Uroczystości 750-lecia śmierci bł. Bronisławy **1 września**
 Rekolekcje dla muzyków kościelnych **30 czerwca–2 lipca**

Pozostałe:

- Skupienie dla czcicieli Matki Bożej Pielgrzymującej w Winowie **19 września**
 Diecezjalny Dzień Skupienia dla Róż Różańcowych w Winowie **3 października**
 XXXIII Opolska Pielgrzymka Piesza na Jasną Górę (www.pielgrzymka.diecezja.opole.pl) **17–22 sierpnia**
 XIV Pielgrzymka Narodów do Maria Hilf k. Złatych Hor **19 września**
 Pielgrzymka wolontariuszy i pracowników Caritas Diecezji Opolskiej do sanktuarium św. Jadwigi w Trzebnicy **3 października**
 Dzień skupienia dla nadzwyczajnych szafarzy Komunii św. w kościele seminaryjno-akademickim w Opolu **22 listopada**

K.S. ZBIGNIEW ZALEWSKI

Pielgrzymka z Opoli na Jasną Górę podąża od 1977 roku

KOLĘBA 2008/2009 GOŚĆ NIEDZIELNY

Caritas pomaga wielu

Marianna Turczyk ze Sławic jest jedną ze 140 pielęgniarek stacji opieki Caritas, z których każda wykonuje dziennie około 20 wizyt domowych **u osób wymagających stałej pielęgnacji i pomocy medycznej.**

W naszej diecezji jest 60 takich stacji i 40 gabinetów rehabilitacyjnych. To tylko część bogatej działalności Caritas Diecezji Opolskiej.

– Posługa Caritas stanowi integralną część duszpasterskiej działalności Kościoła opolskiego, i to zarówno na płaszczyźnie parafialnej, jak i diecezjalnej. Blisko trzy tysiące wolontariuszy skupionych w parafialnych zespołach Caritas, na miarę swoich możliwości, rozpoznaje i zaspokaja podstawowe potrzeby materialne i duchowe parafian – wyjaśnia ks. Arnold Drechsler, dyrektor Caritas Diecezji Opolskiej. Około 550 etatowych pracowników Caritas pracuje w 130 wyodrębnionych placówkach: stacjach opieki i gabinetach rehabilitacyjnych, warsztatach terapii zajęciowej i ośrodkach dla niepełnosprawnych, poradniach opieki paliatywnej i hospicjach, kuchniach dla ubogich i ośrodkach wypoczynkowych.

Caritas Diecezji Opolskiej organizuje wypoczynek dla dzieci i młodzieży z ubogich rodzin, udziela pomocy w indywidualnych przypadkach, podejmuje akcje na rzecz ofiar i klęsk żywiołowych w kraju i za granicą. Z pomocy Caritas Diecezji Opolskiej każdego roku korzysta około stu tysięcy osób.

Źródłem finansowania działalności charytatywnej Kościoła opolskiego są ofiary wiernych, ale także kontrakty ze zleceniodawcami, umowy partnerskie, dotacje samorządów i instytucji

ZDJEŃCIA ARTUR WILLPERT

Wiele radości mają najmłodszy w Centrum Rehabilitacji dla Dzieci z Porażeniem Mózgowym w Opolu
PONIŻEJ: Siostra Marianna Turczyk w domu pacjentki

państwowych. Nową formą wspierania dzieł charytatywnych jest przekazanie 1 procenta podatku na rzecz Caritas Diecezji Opolskiej Organizacja Pożytku Publicznego (KRS 0000290982). Za zebrane pieniądze Caritas kupiła w 2008 r. sprzęt medyczny i pielęgnacyjny dla stacji opieki i gabinetów rehabilitacyjnych. ■

Więcej o działalności Caritas Diecezji Opolskiej na stronie www.caritas.diecezjaopole.pl

KRZYSZTOF STAWIARSKI

Niezwykła Pasterka w stodole wspólnoty Barka koło Strzelce Opolskich

Modlitwa błogostawieństwa

Boże Ojcze,
wspominając dzisiaj
narodziny Twojego Syna
Jezusa Chrystusa,
przez którego otrzymujemy
wszelkie dobro,
prosimy Cię:
otocz opieką Kościół, błogostaw
wszystkim ludziom, a
szczególnie zgromadzonym
w tym domu.
Który żyjesz i królujesz
przez wszystkie
wieki wieków.
Amen

Drodzy parafianie!

P o uroczystości Bożego Narodzenia przeżywamy okres liturgiczny upamiętniający dzień narodzin Pana Jezusa, który z miłości do nas stał się człowiekiem. Przez tajemnicę Wcielenia Bóg stał się jednym z nas i tym samym najpełniej objawił nam swoją dobroć i miłość – jako Stwórca i jako unizony do postaci dziecka, rodzący się w ubóstwie. Dlatego też życzymy, aby Boże Narodzenie trwało w nas każdego dnia tego nowego roku poprzez codzienną modlitwę, lekturę Pisma Świętego, życie sakramentalne i spotkania z drugim człowiekiem. Niech nasze życie będzie życiem z Bogiem, ukierunkowanym ku przyszłości i życiu z Bogiem w wieczności. Niech nasza wspólnota parafialna staje się miejscem kształtowania wrażliwości na drugiego człowieka, bo kiedyś Bóg stał się jednym z nas, i nadal stoi obok i chce być z nami.

WASZ DUSZPASTERZ

WITOLD KOCIŃSKI

Fragment mozaiki z sanktuarium Przemienienia Pańskiego na Górze Tabor

„Mały Gość”:

– największe polskie czasopismo katolickie dla starszych dzieci szkół podstawowych i młodzieży gimnazjalnej;
– może zainteresować nie tylko tych, którzy czytają wszystko od deski do deski, ale również tych, którzy mają konkretne zainteresowania (sport, muzyka, przyroda, geografia) albo chcą tylko pośmiać się, czytając rubrykę z żartami.

W „Małym Gościu” można znaleźć prezent. Może to być płyta z filmem, komiks albo na przykład metalowa rybka.

Również dorośli mają w „Małym Gościu” swoją szansę.

Taki kubek mogą otrzymać rodzice, nauczyciele lub opiekunowie, którzy opiszą zabawną historię z udziałem swoich podopiecznych i przysłać tekst na adres: kubek@goscnie-dzielny.pl

Dialogi kołędowe

■ – Ładne ksiądz ma buty. Zamszowe?

– Nie. Za swoje.

■ – Czy ty, dziecko, umiesz się już żegnać?

– Umiem: Do widzenia!

■ Ksiądz na kołędzie dzwoni do drzwi.

– Czy to ty, aniołku?

– Nie, ale jestem z tej samej firmy.

